

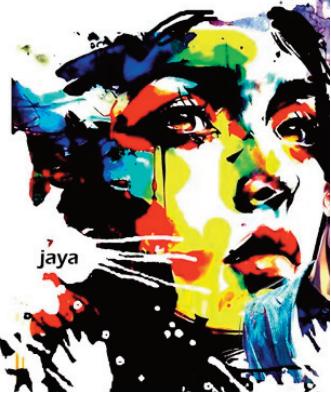
ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ସାହିତ୍ୟ

୩.୧୯.୨୦୨୪

ରଦ୍ବି

ରଶ୍ମିରେଖା ଦାସ

କାଳୀ ସକ ସତ କାସୁଥବା ଶର ପୁଞ୍ଜୀଏ
ଆଜି ଅଦ୍ଵାତା ରଦି
ମରବତାର ନିଜ ରିତରେ
କୁଳୀ ଭୁଲିଗଲେ
ଦଳେ ଛାତ୍ର ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀ
ଯେତେମାନେ ଥିଲେ ତାହା ତାତୁଣ୍ୟର ପ୍ରକାଶ ଫେରଇ
ଦିନି ହେଲଗଲା
ଆଜିକ ଅପଦ୍ମନ୍ତୁ ମାନିଲା
ହାଇକୋର୍‌ର ଧୂଳିରେ ଛକ ଶୁନ ଖେଲୁଥିବା
ସେ ଅର୍ଦ୍ଧରକ୍ଷଣ କିଶୋର
କେବେବେଳେ ଯେ ବାଲିକର ଭଳି ଭୁଲୁଛି ପଡ଼ିଲା
କିଏ ବା ଚମ୍ପି ହିସାବ |
ଆଜଣା ମଣିଷଟିଏ ନେଇକାଲିଗଲା
ଗତ ଛ'ମାର ତେଲ ଟିକିଟା
ଜମି ଅସିଥିବା ଥାବା ରୁଷ୍ଣ
ମଳା ଅସରପା ଦାଶ
କିଛି ଅସଙ୍ଗତ ସ୍ବର କୁହ
ଆର କେବେ ଅଙ୍କା ଧାର ପାରିନିଥିବା
ଦର ଖଣ୍ଡିଆ ମାହାଡ଼।
କିଲୋ ପାର କରାଇ ହିସାବ ରିତରେ
ଅତିଥି ହେଲଗଲା
କେବେ ଘରାଏ କିମ୍ବା ଦରକ
ନିକିଟରେ ରାଶ ହେଲା
ଆଖୁର ରହୁ ଥାଇ ଛାତ୍ରର ଦରକ
ରହିବାର ଦ୍ୱିତୀୟ ନିମ୍ନରେ
କରି ଦେଇଥାବେ ସେ ଗପ
ଆଜି ଯାଏ ମୁଣ୍ଡରେ ଭୁପରି ହେଲି ଥିବା
ସେ ପିଯ କିଛି ଧାରେ ହଜିଗଲେ
ଅକ୍ଷାଧାର ଏକ କଟିଲେ
ଦିନେ ସମୟ ସରିଆଇବା ବେଳରେ
କେଉଁ ଏକ ଖାଜୁ ଅଞ୍ଚାବରର ସକାଳେ
ଏ ଦେଇ ପାଲିଟିବ ରିତ
ମିଳେନ ଯିବ ମୋତ ନେଇ ଯେତେ ଯେତେ
ହସ କାହିଁ ସୁମନ୍ଦର
ମୋ ପାପ ପୁଣ୍ୟ ହିସାବ କାସୁଥିବା
ମୂର୍ଚ୍ଛାର କାହିଁ
ଭୁଲିଗଲେ ମୋତେ
ଯେମିତ ମୁଁ ଆଜି ଭୁଲିଗଲି
ସେଇ ରତ୍ନ'ମାର ଘରଣା ଓ ଦୁର୍ଘାତ ସବୁ... |

ମଧୁସ୍ବଦନ ନଗର, କଟକ
rashmirekhadas744@gmail.com

ପିଲାଦିନ ଭରବାନ ପତ୍ର ଭରତ

ଆଜେକ ପରିତ ଛାତ୍ର ଆସିଥିବା

ଗୋ ର ପିଲାଦିନ

ଶେର ଦିନ;

ପକ୍ଷିକ ଗରିରେ ଚଢି

ଆମ ଚେଳୁଥିଲି,

ଆସ ଗରିରେ ଚଢି

ହାତ ବଢ଼ିବ ଥିଲି

ଦିନରେ ଚେଳ ଅଣିବାକୁ

ଆକାଶରୁ ଜୁହ !

ଗ୍ରୀ ଗାସରେ ଧାରୁଥିଲି

କଙ୍କି, ପ୍ରାପିଲିଙ୍କ ପଇରେ

ତ କେବେ, ଗୋପିଲ ବେଳାରେ

ଧୁଳି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯାଇଥିବା

ଗୋଠ ଫେରାର ଗାଇକ ପରିତରେ... |

ଆଜେକ ଜିଜ୍ଞାସା

ଥିଲା ମନରେ-

ବିଧା କାହୁରେ ନ ଖରିପଢ଼ି

ଠିକ୍ ତୁମ ପରି କେହି ନୁହେଁ

ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ

ତୁମ ପରି କେହି ହୋଇବ ନାହିଁ ଚି

ହୋଇପରିବନି କେବେ

ତୁମର ବିକାଶ ତୁମେ ଏକା ଥିଏ

ସେ ସ୍ଥାନ କେହି ନ ନେବେ... |

କାହିଁକି କେବାଣ ଏ ଅବୁଝା ମନ

କଦମ୍ବ ଦୁଇଲ ନାହିଁ

ତୁମେ ପର ବେଳ କାଣିକି ତଥାପି

ତୁମକୁ ରହ ଚାହିଁ... |

ନିହଲପ୍ରାଦା, ଗାନ୍ଧିଆ ପାଟଣୀ

ଦେଖାନାଳ - ୨୫୧୦୧୨

ମୋ: ୯୯୩୦୭୫୧୮୮୩

ଗୀ

ଶୁର ପ୍ରଦଶ ବୋରୁତାପ | ଦିନ ଆୟତା ବେଳକୁ ବୁନ୍ଦୁ
ବାହାରିବା କଳିବର | ହେଲେ ପେଟ ଚାହିବକ ପାଇ
ସଂଘର୍ଷ କରୁଛି ପୁନି | ଗଛ ମୁକୁରେ ନିଜର ଛୋଟ ଛୁଆଚିନ୍
ଶୁଅଇ ହେଲ ଜରିପାରି କାହାକୁ ଓ କାଗଜାଲେଲୁ ବିଦୁଷି | ଦେହରେ ତା' ବିପାଠା ସୁତୁରୀଗା | ମୁଣ୍ଡରେ ଏଶେଫେରେ
ଉଦ୍ଦୁଷ ହେଲ କଣ୍ଠେରେ ହାତିର ଯାଇବି | ଆହୁ ଦୂରି ସୁଦେର, କଳବନ |
କୁଳା କାନିରେ ବେହି ଆସୁଥିବା ଖୁଲୁ ଗୋଛ ପେହୁ ତକୁ
ଶୁରିବା ମୋରଗ ଗାତ୍ର ହରେ ହସିବି | ଏକ କାର ଆସି ଲାଗିଲା ତା
ଆଗରେ | ଓହାରିଲେ କଣ୍ଠେ ମଧ୍ୟ ବିଦୟ ଉଦ୍ଦୁଷ୍ୟ | ସେ ଆସି
ପରାଇଲେ ପୁନିକୁ - କାହାକୁ କେତେ ?

- ପରାଶ କଟା ଆଜା |

- ହର ଦୂର କେହି ଦିଅ |

- ଲେମ୍ବ କେତେ ?

- ଦଶରକ୍ଷାକୁ ଦିଗା |

- ଚାରିଟା ଦେଇ ଦିଅ |

ଏକା ନେଇସାରି ବାହି ଜନକ ହଜାର ରକ୍ତିଆ ନୋଟ ଖଣ୍ଡ
ବଢ଼େଇ ଦେଲେ ପୁନି ହାତକୁ |

- ବାହି, ମୋ ପାଖରେ ଏତେ ଟକାର ଖୁଦୁରାନାହିଁ |

- ଟିକ ଆଜି ଫେରେବା ଦରକାର ନାହିଁ | ରୁମେ ରଖି

- ରଖିପାରିବିନି ଆଜା, ଆପଣ ବରଙ୍ ସେବରୁ ସେମିତି ନେଇ
ଯାଆନ୍ତି |

- ଜିବିବାରି, ରଖା ମୁଁ ପୁଣି କାଲି ଆସିଲେ ଆଉ କାହାକୁ କୁହାନି ନେବି |

- ହେଲେ କାଲି ବି ମୁଁ ତ ଏହାକୁ ଖୁଦୁରା କରିପାରିବିନି | ଏତେ
ଟକା ନେଇ କାହା ପାଖ ଗେଲୁ ଦେବି କର ଆଶିଷି

ବୋଲି ଲୋକେ ଭାବିବେ | ଆପଣ ଆଜି ଏ

ଟକା ନେଇ ଯାଏନ୍ତି | କାଲି ଆସିଲେ

- ମୁଁ ଯଦି କିନ ଆସ ?

- ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସରେ ଏତେ ଟକା

ଦେଇ ଯାଇଛି; ଆଉ ମୁଁ ଆପଣ ଯାଏଇ
ଅପଣର ଉପରେ ଏତିକି ଦିବ୍ୟ ସାମାନ୍ୟକରିପାରିବିନି | ଉତ୍ତର ଦେଲା
ପୁନି |

- ଆହା ରୁମ ରଖଇ ଆଉ କି ?

- କେହି କିମି ଆଜା | କାଲି ଆମେ

ଯାହା ମାଆୟ-ପୁରୁଷୀ ଏଥିଲା

ପିଲାଦିନ ଆମେ ମାତାପାତା ଏବେଳାରେ |

ନିଜ ପାଦକାଳ ମାତାପାତା କାହାକୁ ଦେଇଲେ |

ବୁନ୍ଦୁ ହେଲେ ମାତାପାତା ପାହିଲାର ମାତାପାତା

କାହାକୁ ଦେଇଲେ ମାତାପାତା ହେଲାର ମାତାପାତା

- ଏତେ ନେଇ କାଣିବେ ? ଆପଣକାର କାଣିବେ

- ଏତେ ନେଇ କାଣିବେ ? ଆପଣକାର କାଣିବେ

- ଏତେ ନେଇ କାଣିବେ ? ଆପଣକାର କାଣିବେ

ଅପରିଚିତ ସମ୍ପକ୍

<h

